

Beata Wójcik, Julia Gregorowicz, Anna Gryczewska

Emocjonalne kartografie okresu dojrzewania. Specyfika grupowej psychoterapii młodzieży

Przebieg procesu adaptacji społecznej nastolatka nie sprzyja schematycznym ujęciom, dzięki którym rozliczne kryzysy i załamania dałoby się czytelnie rozpisać na mapie rozwojowej okresu dojrzewania. Zarówno rodzice, jak i psychoterapeuci często są zmuszeni rewidować swoje interpretacje problemów, których doświadczają nastolatki. Próżno wytyczać jakąś uniwersalną ścieżkę dorastania, na którą psychoterapeuta bądź rodzic mieliby za wszelką cenę zaciągnąć kłopotliwego z ich punktu widzenia nastolatka. Istnieją dzieci doroślejsze od rodziców, a także dzieci, w przypadku których dramatyczne kryzysy psychiczne okazują się nieść ze sobą potencjał rozwojowy. Psychoterapeutka musi czujnie lustrować własne prognozy dotyczące przebiegu pracy z grupą nastolatków. W ramach niniejszych zajęć nakreślona zostanie specyfika tej pracy. Zaprezentujemy przykładowe sytuacje grupowe i zwrócimy uwagę na pułapki, które czyhają na psychoterapeutkę młodzieży. Będziemy analizować sposoby wychodzenia z terapeutycznego impasu. Postaramy się też pokazać, czym różni się pacjent niepełnoletni od dorosłego, co z kolei potraktujemy jako przyczynek do dyskusji o tym, jak dalece posunięte mogą okazać się rozbieżności między metrykalnym wiekiem pacjenta a stopniem zaawansowania jego psychiczno-emocjonalnego rozwoju.